

489. Ó, Isten, ki a törődött szívet

szöveg: Nagy I., Debrecen, 1806
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551 (42. zsoltár)

D hm E -7 A D/F# D C D A4 -3 D
D hm G D D hm G D A4 -3 D

1. Ó, Is-ten, ki a tör-ő - dött Szi - vet meg nem u - tá - lod,
Söt a bá - nat-ból ej - tő - dött Köny - nye - ket meg - szám - lá - lod,

D A -7 D D7 G H7 em
D A D D H/D# em A

Ked - vel-jed ér - zé - si - met És el - mél - ke - dé - si - met,

D em hm F# hm D C D G6 A7 D
f#m G D hm D G D/F# A4 -3 D

Me - lyek szí - vem-ben tá - mad - nak Ha - lá - lán te szent Fi - ad - nak.

D hm G D D hm G D A D
2. Mint sír a kertben magában, Mint küszködik a harccal,
D hm G D D hm G D A D
Mely a sötét éjszakában A földre ejti arccal,
D A D D H/D# em A
Hol kínjait lelkében Érezvén és testében
f#m G D hm D G D/F# A4 -3 D
Vércseppel verejtékeznek, Elalél és csügge - deznek.

D hm G D D hm G D A D
3. De új erőt vesz magának, Lelkét megbátorítja,
D hm G D D hm G D A D
Mint a vitéz, ha harcának Kezdeté tántorítja.
D A D D H/D# em A
Az eláruló csókra Önként megy a kínokra
f#m G D hm D G D/F# A4 -3 D
A fegyverekbe öltözött Vérengző kísérek között.

489. Ó, Isten, ki a törődött szívet meg nem utálod

D hm G D D hm G D A D
 4. A bíró, bár elismeri, Hogy ő vétkét nem látja,
D hm G D D hm G D A D
 Elereszteni nem meri, Ostor a - lá bocsátja.
D A D D H/D# em A
 Látja a nép véresen, Nincs szíve, mely megessen,
f#m G D hm D G D/F# A4-3 D
 Fakad ily gyilkos lármára: Feszítsd fel a kereszt - fára!

D hm G D D hm G D A D
 5. Függ már a fán kiterjesztett Kezekkel felszegezve,
D hm G D D hm G D A D
 A föld testéből eresztett Vérrrel van befedezve.
D A D D H/D# em A
 Elalélván végtére A kínok érzésére,
f#m G D hm D G D/F# A4-3 D
 Meghal, Atyjához sóhajtva, Fejét keresztjére hajtva.

D hm G D D hm G D A D
 6. Ó, kínok közt elenyészett Megváltóm a keresztfán!
D hm G D D hm G D A D
 Téged az egész természet Búslakodva sirat s szán.
D A D D H/D# em A
 Reng a föld alkotmánya, A holtakat kiadja;
f#m G D hm D G D/F# A4-3 D
 A fényes nap is bújába, Borul sötét éjsza - kába.

D hm G D D hm G D A D
 7. Elhal énbennem is a szív Ez iszonyú látásra,
D hm G D D hm G D A D
 Bánatba merült lelkem hív Büneimért sírásra,
D A D D H/D# em A
 Mert tudom, hogy helyettem, Ki sokképpen vétettem,
f#m G D hm D G D/F# A4-3 D
 Szenvedéd a vereséget, Mely így vet éltednek véget.

D hm G D D hm G D A D
 8. Bízom más részről, mert a hit, Hogy értem ontottál vért,
D hm G D D hm G D A D
 Rettegésemben megnyehít, Tudván, hogy érdemedért
D A D D H/D# em A
 Részeltetem az égben Ama nagy dicsőségben,
f#m G D hm D G D/F# A4-3 D
 Hol te, ki értem szenvedtél, Örök méltóságot vettél.

